

باب اول - مجازات معرضین

جمال قدم جل جلاله میفرماید قوله جل جلاله :

“عالم را غبار ظنون و اوهام احاطه نموده بشأنیکه از مشرق وحی الهی و مطلع علوم ربانی غافل و محرومند و بکمال قدرت و قوت در اطفاء نور و اخماد نار سدره مشغول و لکن الله منعهم بجنود الغیب و الشهاده و اخذهم امرا من عنده یا ایها الناظر الی الوجه ملاحظه نماید قدرت الهی قریب یک کرور از نفوس را بجزای اعمال اخذ فرمود و بیئس القرار مقر داد و چه مقدار از امراء و وزراء مع ملکهم و سلطانهم بنار راجع معذک احدی متنبه نشد سوره مبارکه رئیس شاهد و گواه است بر آنچه ذکر شد در ارض صاد ملاحظه نمائید آن خبیث اعظم که سبب و علت شهادت نورین نیرین بود ببدترین عذاب اخذ شد بشأنیکه جمیع من فی البیت از اجتناب نمودند معذک اهل عمام که لا زال سبب ضرر بوده اند متنبه نشده بغفلت خود باقی مشاهده میشوند در ارض طاء نظر نمائید خبیث کاذب که بصادق معروف بود و سبب و علت ضوضاء جهلاء مهلت نیافت و بمقر خود راجع و همچنین نفس دیگر از بعد او بموقع اخذ شد و سوف تسمع امر الثالث معذک ناس در ضلال قدیم بوده و هستند در این ظهور اعظم حق جل جلاله مهلت نداد مع ذلک احدی متنبه نشد الا من شاء الله دوستان را از قبل حق تکبیر برسان باید کل بحکمت متمسک باشند و بفضل حق جل جلاله مطمئن بعضی از نفوس حین بأساء مضطرب و خائف مشاهده میشوند و این لائق نبوده و نیست چه که مرگ حتم است و میرسد البته اگر در راه حق وارد شود احلی و احب بوده و هست لعمر الله در کام مخلصین اعذب از کوثر و سلسبیل است حق غالب و قادر و مقتدر بوده و خواهد بود من یقدر ان یمنع ما اراد باید کل بکمال استقامت و اطمینان ظاهر شوند بگو شهادت امریست عظیم و از کبریت احمر نفیس تر و کمیاب تر است نصیب هر کس نبوده و نیست قد اشتعلت النار فی الاقطار و لکن القدير اطفأها بقدره من عنده” انتهى